

**ДАСТГОҲИ ИҶРОИЯИ
ПРЕЗИДЕНТИ ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН
МАРКАЗИ ТАДҚИҚОТИ СТРАТЕГИИ НАЗДИ
ПРЕЗИДЕНТИ ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН**

Барои истифодаи хидматӣ

**ШИОРҲО
АЗ ПАЁМУ СУХАНРОНИҲОИ ПЕШВОИ
МИЛЛАТ, ПРЕЗИДЕНТИ ҶУМҲУРИИ
ТОҶИКИСТОН ЭМОМАЛӢ РАҲМОН
ДАР БОБИ НАВРӢЗ**

Душанбе, 2017

ББК 67.400.5

Шиорҳо аз Паём ва суҳанрониҳои Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон дар боби Наврӯз – Душанбе, 2017, .. сах.

Мухаррир:
Қиёмиддин Сатторӣ

Дар ин маҷмӯа шиорҳои арзишманд аз Паём ва суҳанрониҳои Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар мавзӯи чашни бостонии Наврӯз интихоб шудаанд. Маҷмӯа ба ифтихори чашни байналмилалӣ Наврӯз таҳия шуда, барои истифодаи хизматӣ пешкаш мегардад.

Эзоҳ: Ҳангоми интихоби матни шиор ба ҷойи насб ва тарзи навишти он диққат дода шавад.

ISBN 978-99975-50-33-0

ДАР БОБИ НАВРҶЗ

Дар фарҳанги мардуми мо чашни фархундаи Наврӯз
ниҳоят азизу арҷманд аст.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯзи оламафрӯз соли нави аҷдоии мост, ки таърихи
бостонӣ дорад.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз барои мардуми мо як восита ва айёми созандагию
ободкорӣ буда, пешрафту ободии ҳар як хонадон мебо-
шад.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз на танҳо дар кишварҳои ориёӣ, балки дар
сарзаминҳои низ чашн гирифта мешавад, ки аз сарчашмаи
пурбаракату ҷовидонаи фарҳанги мо баҳравар шудаанд.

Эмомалӣ Раҳмон

Мо аз он хушбахтем, ки тамоми халқҳои Осиёи Миёна
дар рӯзи чашни фархунда ҳамдигарро бо иборати тоҷики-
ии «Наврӯз муборак!» табрик мекунанд.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз ба чашни байналмилалӣ табдил ёфта, дар бисёр
кишварҳои ҷаҳон таҷлил карда мешавад.

Эмомалӣ Раҳмон

Аз чониби СММ ба ҳайси ҷашни ҷаҳонӣ пазируфта шудани Наврӯз гувоҳи он аст, ки одамони сайёра ба ин ойини инсонпарварона эҳтиром доранд.

Эмомалӣ Раҳмон

**Суханрони Президентӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон
ба ифтихори ҷашни Наврӯз
дар Наврӯзгоҳи шаҳри Душанбе,
21 мартӣ 2016**

Воқеан, ҷашни байналмилалии Наврӯз яке аз маросимҳои писандидаи оламиён мебошад.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз бо хусусиятҳои писандидааш ба мисли некию накукорӣ, хурраму хушҳолӣ, машҳури олам гардидааст.

Эмомалӣ Раҳмон

Мардумон ҷиҳатҳои писандидаи Наврӯзи бостониро бо илова намудани ойину рамзҳои нави ҳаётдӯстона то ба рӯзҳои мо расонидаанд.

Эмомалӣ Раҳмон

Ҷашни Наврӯз як ҷузъи хотираи тобноки маънавии одамон мебошад.

Эмомалӣ Раҳмон

Ба қавли донишмандон дар байни ҷашнҳо он, ки бештар мавриди қабули ом аст, Наврӯзи ҷаҳонафрӯз мебошад.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз бо моҳият ва хусусиятҳои фарҳангии мардумии худ миёни хосу ом маҳбубият пайдо кардааст.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз ҷанбаи фарҳангии мардумӣ ва замонҳои қадим ёдгор мондааст.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз ҷашни мардум аст ва хурду бузург омаданаширо бесаброна интизорӣ мекашанд.

Эмомалӣ Раҳмон

Сифатҳои некбинонаи ҷашни воқеан мардумӣ асос шуд, ки Наврӯзро ба ҷашни байналмилалӣ табдил доданд.

Эмомалӣ Раҳмон

Тоҷикистон ба хоҳири мақоми ҷаҳонӣ гирифтани Наврӯз яке аз кишварҳои ташаббускор буд.

Эмомалӣ Раҳмон

Барои мо Наврӯз на суннати хонаводагӣ, балки ҷашни воқеан мардумист.

Эмомалӣ Раҳмон

Ҷашни бостонии Наврӯз дар ватани аслии худ Тоҷикистон бо шукӯҳу шаҳомат таҷлил карда мешавад.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз бо ягон дину мазҳаб робитае надорад, балки чашни фарҳангиест, ки аз суннату ойинҳои инсондӯстона иборат мебошад.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз бо ҳама сифатҳои некбинонааш ба хонадони мардум ва ба ҳар як фард паёми хуррамиву шодмонӣ ва хушбахтию хонабодӣ меорад.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз хислатҳои бузурги зебоипарастию меҳмоннавозӣ ва накукорию хайрхоҳиро дар қалби инсонҳо ҷо менамояд.

Эмомалӣ Раҳмон

Дар айёми Наврӯз мардуми мо ба тозаву озода намудани хонаву манзили худ машғул шуда, гулгашту хиёбон, боғу майдонҳоро ободу хуррам мегардонанд.

Эмомалӣ Раҳмон

Моро зарур аст, ки таърих ва анъанаҳои Наврӯзро ҳарчи бештар ва амиқтар омӯзем.

Эмомалӣ Раҳмон

Ҳамоиши байналмилалии кишварҳои ҳавзаи Наврӯз барои баланд рафтани мақоми Наврӯзи ҷаҳонӣ мусоидат менамояд.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯзи ҷаҳонӣ мисли адабиёту фарҳанг хусусият ва сиршти инсонгароёна дошта, ба кас нерую шодмонӣ, хушию хушбахтӣ мебахшад.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз хусусияти сирф фарҳангӣ ва инсония мардумӣ до-
рад ва ҳеч зарурате ба сиёсӣ кардан надорад.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз дар вучуди инсонҳо эҳсоси дӯстию бародарӣ,
меҳру шафқат, эҳтирому садоқат ва ҳамёрию ҳамзистиро
бештар менамояд.

Эмомалӣ Раҳмон

Хони ҳафт сину ҳафт шини наврӯзӣ ба ин суру шодмонӣ
чилои бештар бахшида, аз хайру баракат ва фаровония
хушбахтӣ башорат медиҳад.

Эмомалӣ Раҳмон

**Суханрон Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон дар ҳамо-
иши байналмилалӣ адибони ҳавзаи Наврӯз ва мулоқот
бо зиёиёни мамлакат,
20.03.2016, шаҳри Душанбе**

Наврӯз ҳамчун ҷашни фарруху хусравонӣ дар сарзамини
ачдодии мо арзи ҳастӣ намуда, решаҳои он аз устураҳои
бостонии ориёӣ сарчашма мегиранд.

Эмомалӣ Раҳмон

Ҷашни Наврӯз миёни мардуми тоҷик ва аксари халқҳои
кишварҳои Шарқ мақом ва мазалати махсус дорад.

Эмомалӣ Раҳмон

Доир ба пайдоиш ва шукӯху шаҳомати Наврӯз дар осори
гаронбаҳои гузаштагони мо маълумоти фаровон мавҷуд
аст.

Эмомалӣ Раҳмон

Халқи мо дар масири таърих ба маросимҳои наврӯзӣ эҳтиром гузошта, беҳтарини онҳоро дар ҳофизаи фарҳангии худ ҷой кардааст.

Эмомалӣ Раҳмон

Аз миёни урфу одатҳои наҷиби наврӯзӣ бахшидани гуноҳон, некӣ ба инсонҳо, кумак ба ниёзмандон асрҳо боз идома доранд.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз боз аз он ҷиҳат дар миёни халқҳои тоҷик ва форсизабон арзишу эҳтиром дорад, ки инъикосгари бедории табиат ба шумор меравад.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯзи ҷаҳонафрӯз бо сад нақҳату ороиш аз омадани баҳор мужда оварда, ба дилҳо сафо мебахшад.

Эмомалӣ Раҳмон

Бо омадани Наврӯз табиат зинда гардида, гармӣ бар сардӣ, рӯшноӣ ба торикӣ, ҳаракат ба оромӣ ғалаба мекунад.

Эмомалӣ Раҳмон

Маросими наврӯзии барои мардуми деҳкон хусусияти хос дошта, мучиби зуҳур шудани ойини кишоварзӣ гардидааст.

Эмомалӣ Раҳмон

Мардуми мо дар баробари тантанаҳои наврӯзӣ ба кишту кор машғул шуда ниҳол мешиномандва боғу роғ бунёд мекунанд.

Эмомалӣ Раҳмон

Дар хотираи фарҳангии халқи мо инчунин, чашни фархундаи Наврӯз ҳамчун ойини мадуро ниҳоят маъруфу арчманд мебошад.

Эмомалӣ Раҳмон

Дар айёми чашни Наврӯз одамон аз хурд то бузург бо ҳамдигар муомилаи нек мекунанд, бо нармӣ сухан гуфта ба ҳам созиш мекунанд.

Эмомалӣ Раҳмон

Ба шарофати Истиқлолияти давлатӣ дар кишвари мо Наврӯз ҳамчун чашни миллӣ пазируфта шуд.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз ва ойинҳои он дар арсаи ҷаҳон шукӯҳу шахомати нав касб карданд ва дар ақсои олам тарафдорони зиёде пайдо намуданд.

Эмомалӣ Раҳмон

Мардуми мо, бахусус кишоварзон, ҳам Наврӯзро ботантана чашн мегиранд ва ҳам ҳар рӯзи баҳорро ғанимат медонанд.

Эмомалӣ Раҳмон

Боиси хурсадист, ки Созмони Милали Муттаҳид 21-уми мартро «Рӯзи байналмилалии Наврӯз» эълон намуд.

Эмомалӣ Раҳмон

Ба хотири арҷ гузоштан ба анъанаҳои неки наврӯзӣ бо ташаббуси Тоҷикистон ҳамасола воҳӯрии сарони давлатҳои ҳавзаи тамаддуни Наврӯз баргузор мегардад.

Эмомалӣ Раҳмон

Ҷашни байналмилалии Наврӯзро ба мардуми шарифи Тоҷикистон, ҳамватанони бурунмарзӣ ва тамоми мардумони ҳавзаи Наврӯз табрик мегуям!

Эмомалӣ Раҳмон

Бигзор, дар кишвари мо хуршеди меҳру садоқат, дӯстиву рафоқат ва сулҳу амонӣ ҷовидона нурафшон бошад!

Эмомалӣ Раҳмон

Ҳама рӯзи Тоҷикистону тоҷикистониён ҳамеша Наврӯз ва ҳар иқдоми мо ба нафъи Ватану миллат пирӯз бод!

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯзи фархундапай муборак, ҳамватанони азиз!

Эмомалӣ Раҳмон

**Суханрони Президентӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон
дар мулоқот бо зиёиёни мамлакат,
19.03.2015, шаҳри Душанбе**

Наврӯзи оламафрӯз зеботарин ва дилангезтарин чашни
инсонӣ ба шумор меравад.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯзатон пирӯз бод, ҳар рӯзатон Наврӯз бод!

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз падидаест, ки ҷаҳони маъниро дар худ нухуфта ва
розҳои фалсафии он ковишу таҳқиқоти ҷомеъ ва амиқро
тақозо доранд.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз дар зоти худ шинохти ақлӣ ва сиратии инсон аз
низомии малакутӣ ва табиии ҷаҳон аст.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз тайи шаш ҳазор соли таърихи пуршебу фарози
хеш мазмуни васеъ ва амиқи иҷтимоӣ ва амалӣ касб наму-
дааст.

Эмомалӣ Раҳмон

Дар раванди таърихи ҷаҳонӣ Наврӯз нахуст қадимтарин
ва дақиқтарин чашни соли нав аст.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз аз сароғоз шахсутунҳои ҳастии иҷтимоӣ ва тамад-
дунии инсонро мушаххас ва муайян намуд.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз амали созандаро чун нахустунсури фаъолияти инсон муаррифӣ намуд.

Эмомалӣ Раҳмон

Шаҳсутуни дигари чомеа дар фалсафаи Наврӯз озодагӣ мебошад.

Эмомалӣ Раҳмон

Дар айёми Наврӯз инсонҳо қалбҳои худро аз хама гуна душманӣ, кудурат, бухлу ҳасад ва пиндору андешаҳои номатлуб пок менамоянд.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз бар мабнои ризояти умум чашни шоиста шуд.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз дар низоми чомеа ва фаъолияти иҷтимоии инсон асли эътидолро чун асли бунёди ва мизони возеҳ арзёбӣ намудааст.

Эмомалӣ Раҳмон

Ҷовидонагии Наврӯз ба ҳайси қадимтарин чашни зиндаву пойдори ҷаҳон дар пайванди ногусафта бо ниёзҳои ҳаёти ва сиратии инсон аст.

Эмомалӣ Раҳмон

Мо кодирем ба илҳом аз суннати Наврӯз рушди ҳамагонии кишварҳои худ ва ҳамгириро дар минтақаи таърихии Осиёи Марказӣ ва тамоми ҳавзаи Наврӯз таъмин намоем.

Эмомалӣ Раҳмон

Дар ин шоистачашн ва дар ин шоистарӯз, яъне Наврӯзи оламафрӯз орзуманди хушрӯзӣ, сарсабзӣ ва саодати наврӯзии ҳамагон ҳастам.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯзи ҳар яки шумо пирӯз, ҷовидон ва дурахшон бод!

Эмомалӣ Раҳмон

**Суҳанрони Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон
дар маросими расмии Ҷашни байналмилалӣ Наврӯз,
27.03.2014, Афғонистон**

Боиси ифтихор ва сарфарозии ҳар яки моост, ки имрӯзҳо ҳамагон ҷашни Наврӯзи ҷаҳониро дар шароити сулҳу оромӣ, истиқбол мегиранд.

Эмомалӣ Раҳмон

Ба муносибати фарорасии Наврӯз, ба шумо саломатӣ, хонаи обод, бахту иқбол ва ба кишоварзон ғайбу нусрати баҳорӣ орзу менамоем.

Эмомалӣ Раҳмон

Беш аз шаш ҳазор сол муқаддам ниёғони тамаддунсози мо ба суннати абадзиндае асос гузоштаанд ва он Наврӯзи ҷаҳонфарӯз аст.

Эмомалӣ Раҳмон

Тоҷикон дар масири пуртазоди таърих суннати неки аҷдодӣ – Наврӯзро баробари забони модарии худ хифз намуданд.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз дар баробари бисёр фазилатҳои некаш чашни баробарию ҳамдигарфаҳмии инсонҳо аст.

Эмомалӣ Раҳмон

Яке аз рисолатҳои Наврӯз таҳкими робитаҳои байни одамони гуногун буда, аҳкоми наврӯзӣ ҳамчун фарҳангистони маърифат аст.

Эмомалӣ Раҳмон

Ҷаҳонишавии Наврӯз ҳақиқати таърихии ба асолати худ баргаштану эътироф шудани ин суннати аҷдодиро ба воқеият табдил дод.

Эмомалӣ Раҳмон

Чашни Наврӯзро халқҳои гуногуни олам ҳамчун маросими ба охир расидани фасли сардӣ ва истиқболи мавсими гармӣ таҷлил мекунанд.

Эмомалӣ Раҳмон

Муждаи мақоми ҷаҳонӣ гирифтани Наврӯзро мардумони хавзаи фарҳангии Наврӯз фоли нек медонанд.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз чашни хислату амалҳои нек буда муҳтавои асосии онро пиндори нек, гуфтори нек ва рафтори нек ташкил медиҳад.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз дар баробари созандаю офаранда буданаш, инчунин, дар қалби одамон ҳисси зебоипарастию ватандӯстиро мепарварад.

Эмомалӣ Раҳмон

Ба шарофати ҷаҳонӣ шудани Наврӯз муҳимтарин суннату анъанаҳои писандида ва неки наврӯзӣ эҳё гардиданд.

Эмомалӣ Раҳмон

Ва чун Наврӯз айёми созандагию ободкорӣ ва оғози амалҳои неқ аст, барномаи амалии аз Наврӯз то Наврӯз ба роҳ монда шавад.

Эмомалӣ Раҳмон

Риояи фарҳанги истифодаи замин ва офаридани неъматҳои моддӣ нишонаҳои оӣинҳои неки Наврӯз мебошад.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз ба мардуми кишварамон нуруи тоза бахшида, ба таҳкими Истиқлолияти давлатӣ ва дастовардҳои он мусоидат хоҳад кард.

Эмомалӣ Раҳмон

**Суҳанронии Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон
дар маросими таҷлили Наврӯз
22.03.2014 , ноҳияи Данғара**

Наврӯз ҳамчун қадимтарин ва зеботарин ҷашни мардумӣ дар домони табиати зебои қуҳандиёри мо зухур кардааст.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз бо обу хок, марзу бум ва рӯхи зиндагисозу тамад-
дунофари ачдоди мо пайванди ногустастанӣ дорад.

Эмомалӣ Раҳмон

Фазилати дигари тачлили чашни Наврӯз ҳамдилию
сарчамъии аҳли ҷомеа ва хушҳолию хурсандии хурду бу-
зурги мардум мебошад.

Эмомалӣ Раҳмон

Дар Наврӯз мардум гирди дастархони идона чамъ омада,
накшаҳои ободкорию созандагӣ мекашанд.

Эмомалӣ Раҳмон

Навсозӣ дар айёми Наврӯз ҷузъе аз фарҳанги қадимаи
тамаддунсози мо, тоҷикон, мебошад.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз дар замони давлатдорӣ хонадони Сомониён бо
тамоми русуму суннатҳои худ дубора эҳё гардид.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯзи Ачам аз даврони бостонӣ ривочу густариш пай-
до карда, бо сиришти поки худ то замони мо аз гузашта-
гонамон ба ёдгор мондааст.

Эмомалӣ Раҳмон

Бузургдошти Наврӯз, бузургдошти таърих ва тамаддуни
башарист.

Эмомалӣ Раҳмон

Чаҳонишавии Наврӯз воқеияти таърихии ба асолати худ баргаштану эътироф шудани ин суннати аҷдодиро барқарор намуд.

Эмомалӣ Раҳмон

Тоҷикистони соҳибистиклоли мо аз Наврӯз то Наврӯз боз ҳам ободу зебо ва неруманду пешрафта мегардад.

Эмомалӣ Раҳмон

Бахти баланди миллати сарбаланди тоҷик аст, ки чашни бузурги байналмилалии Наврӯзро дар фазои истиқлолияти комил, истиқбол менамояд.

Эмомалӣ Раҳмон

Мо орзу дорем, ки Наврӯзи оламафрӯз ҳамасола бо қабои сабзи худ моро ба сӯйи рӯзгори орому осуда ва ободии Ватани азизамон раҳнамун созад.

Эмомалӣ Раҳмон

Бигзор Наврӯзи чаҳонӣ дар хотираи аҳли ҷомеаи чаҳон ҳамчун намунаи хиради бузурги гузаштагони некноми мо ҷовидон боқӣ монад.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯзи хучастапай муборак, ҳамватанони азиз!

Эмомалӣ Раҳмон

**Суҳанрони Президентии Ҷумҳурии Тоҷикистон
бахшида ба Рӯзи байналмилалии Наврӯз,
21.03.2014, шаҳри Душанбе**

Чашни Наврӯз дар ҳақиқат аз ҷумлаи муҳимтарин ва муқаддастарин ойинҳои миллии мо мебошад.

Эмомалӣ Раҳмон

Мардуми Тоҷикистон ҳамасола ин чашни бузургро бо хушҳолии беандоза ва самимияти хосса таҷлил менамоянд.

Эмомалӣ Раҳмон

Дар айёми Наврӯз табиат ва тамоми мавҷудоти олами ҳастӣ ҷони тоза мегирад.

Эмомалӣ Раҳмон

Шоирони бузурги мо то имрӯз дар васфи Наврӯз шеърӯ тарона ва достону ҷаҷомаҳои зиёд офаридаанд.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз ва суннату ойинҳои он як баҳши муҳимтарини зиндагии мардуми мо аз давраҳои қадим то имрӯз мебошад.

Эмомалӣ Раҳмон

Пос доштани Наврӯз ҳамчун суннати аҷдодӣ барои ҳар яки мо амри ҳаёти ва рисолати муҳими милли ба шумор меравад.

Эмомалӣ Раҳмон

Тамаддуни ориёӣ ба инсоният ҷашнеро пешкаш сохтааст, ки бар пояи меҳру садоқат ва хираду заковат бунёд шудааст.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯзи чаҳонӣ имрӯз низ метавонад дар ҳамкорию ҳам-
гирӣ, сулҳу созиш ва дӯстию ҳамдигарфаҳмии мардуми
сайёра нақши муассир дошта бошад.

Эмомалӣ Раҳмон

Чашни Наврӯз илова бар ин, ки далели қадимӣ будани
миллати тоҷик мебошад, тобеи ягон мафкура ё чаҳонби-
нии динивю мазҳабӣ нест.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз чашни баробарии инсоният, ойини дӯстию сами-
мият, таҳаммулгарой ва аз дилҳо берун андохтани кинаву
адоват мебошад.

Эмомалӣ Раҳмон

Ниёғони мо суннату анъанаҳои неки Наврӯзро аз даврони
бостонӣ ҳифз намуданд ва онро чун машъали фурӯзон аз
насл ба насл расониданд.

Эмомалӣ Раҳмон

Дар айёми гулшукуфти Наврӯз нияту орзуи хуб қардан
суннати неку ҳамидаи миллии мардуми мо мебошад.

Эмомалӣ Раҳмон

Дар айёми фархундаи Наврӯз умеду орзуи дорам, ки Худо-
ванд сулҳу амонӣ ваҳдати миллии моро ҷовидону пой-
дор гардонад.

Эмомалӣ Раҳмон

Сари соли нави аҷодӣ – Наврӯзи оламафрӯз муборак ва
хучаста бод, ҳамватанони азиз!

Эмомалӣ Раҳмон

Суханрони Президенти Ҷумҳурии
Тоҷикистон дар мулоқоти наврӯзӣ бо зиёиён,
20.03.2014, шаҳри Душанбе

Тоҷикон дар масири пуртазоди таърих Наврӯзро баробари забони модарии худ ҳифз намуданд.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз дар баробари бисёр фазилатҳои некаш ҷашни ваҳдат мебошад.

Эмомалӣ Раҳмон

Гузаштагони мо бо дарназардошти айёми эҳё гардидани табиат Наврӯзро ҷашни офариниши табиату ҳаёт меҳисобиданд.

Эмомалӣ Раҳмон

Яке аз рисолатҳои Наврӯз таҳкими робитаи байни қавму миллатҳои гуногун мебошад.

Эмомалӣ Раҳмон

Воқеан, ҷаҳонишавии Наврӯз ҳақиқати таърихӣ ба асолати худ баргаштану эътироф шудани ин суннати аҷдоди-ро ба воқеият табдил дод.

Эмомалӣ Раҳмон

Риояи фарҳанги истифодаи замин ва офаридани
неъматҳои моддӣ аз ҷумлаи оинҳои неки Наврӯз аст.

Эмомалӣ Раҳмон
Суханронии Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон дар маро-
сими таҷлили Наврӯз,
22.03.2014, ноҳияи Данғара

Наврӯз ҳамчун қадимтарин ва зеботарин ҷашни мардумӣ
дар домони табиати зебои куҳандиёри мо зухур кардааст.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз бо обу хок, марзу бум ва рӯҳи зиндагисозу тамад-
дунофари аҷдоди мо пайванди ногустастанӣ дорад.

Эмомалӣ Раҳмон

Фазилати дигари таҷлили Наврӯз ҳамдиливу сарҷамъии
аҳли ҷомеа ва хушҳоливу хурсандии хурду бузурги мар-
дум мебошад.

Эмомалӣ Раҳмон

Дар Наврӯз мардум гирди хони идона ҷамъ омада,
нақшаҳои ободкорию созандагӣ мекашанд.

Эмомалӣ Раҳмон

Аз замонҳои қадим низ суннатҳои наврӯзӣ ривочу густа-
риш пайдо карда, бо сиришти поки худ то замони мо боқӣ
мондааст.

Эмомалӣ Раҳмон

Таҷлили Наврӯз бузургдошти таърих ва тамаддуни башарист, ки дар тӯли садсолаҳо арзишҳои неки инсониро дар худ таҷассум кардааст.

Эмомалӣ Раҳмон

Ҷаҳонишавии Наврӯз воқеияти таърихии ба асолати худ баргаштану эътироф шудани ин суннати аҷдодиро барқарор намуд.

Эмомалӣ Раҳмон

Бигзор, Наврӯзи ҷаҳонӣ дар хотираи аҳли ҷомеаи ҷаҳон ҳамчун намунаи хиради бузурги гузаштагонӣ неқноми мо боқӣ монад.

Эмомалӣ Раҳмон

**Суханронии Президенти Ҷумҳурии тоҷикистон бахшида ба Рӯзи байналмилалӣ Наврӯз,
21.03.2014, шаҳри Душанбе**

Яке аз ойинҳои бисёр қадимаи мардуми куҳанбунёди мо, ки ба шарофати истиқлолият эҳё гардид Наврӯз мебошад.

Эмомалӣ Раҳмон

Ҷашни Наврӯз дар ҳақиқат аз ҷумлаи муҳимтарин ва муқаддастарин ойинҳои миллии мо мебошад.

Эмомалӣ Раҳмон

**Суханронии Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон дар му-
лоқоти наврӯзӣ бо зиёиёни кишвар,
20.03.2014, шаҳри Душанбе**

Бинои хештаншиносии тоҷикон дорои ду шахсутун аст,
ки яке забони модарӣ ва дигаре ҷашни Наврӯз мебошад.

Эмомалӣ Раҳмон

Забони нобу шево ва ширину шоиронаи тоҷикӣ якҷо бо
Наврӯзи фархунда пояҳои маънавии мавҷудияти таърихӣ
тоҷикон ба ҳисоб мераванд.

Эмомалӣ Раҳмон

Ҷашни Наврӯз барои халқи тоҷик чун халқаи пайвандсози
таърихӣ хизмат кард.

Эмомалӣ Раҳмон

Зухури Наврӯз ба воқеаву устураҳои бузурги кайҳонию
ҳамосие мепайвандад, ки ба сарнавишти тамоми башарият
алоқамандӣ дорад.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз дар радифи суннатҳои миллии халқҳои мухталифи
олам ҷашни мардумӣ мебошад, ки бо рӯҳи зиндагисози
хеш ҳаёти башариятро мунаввар месозад.

Эмомалӣ Раҳмон

Фалсафаи Наврӯз мардумони оламро ба некию накукорӣ, хайру саховат, заҳмати созанда ва таҳаммулгароиву ҳамдигарфаҳмӣ даъват менамояд.

Эмомалӣ Раҳмон

Чашни бостони Наврӯз хусусиятҳои деринаашро бо рӯҳияи замони муосир созгор намуда, дар хизмати инсонӣ созандаи асру замони нав қарор гирифтааст.

Эмомалӣ Раҳмон

Моро лозим аст, ки суннатҳои волои ба гӯшаи фаромӯширафтаи Наврӯзро зина ба зина эҳё намоем.

Эмомалӣ Раҳмон

Дар айёми Наврӯз ҳаёт бар марг, нур бар зулмот, неки бар бадӣ ва гармӣ бар сардӣ ғалаба мекунад.

Эмомалӣ Раҳмон

Бузургони мо аз Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ то имрӯз дар васфи Наврӯз шеърӯ тарона ва достону чакомаҳои зиёд офаридаанд.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз ва суннату ойинҳои он як баҳши муҳимтарини зиндагии мардуми мо аз давраҳои қадим то имрӯз мебошад.

Эмомалӣ Раҳмон

Пос доштани Наврӯз ҳамчун суннати аҷдодӣ барои ҳар яки мо амри ҳаётӣ ва рисолати муҳими миллӣ мебошад.

Эмомалӣ Раҳмон

Ҷомеаи мутамаддини муосир беш аз аз ҳар вақти дигар ба ойнҳои инсондӯстона ва хиради созанда ниёз дорад.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯзи ҷаҳонӣ имрӯз низ метавонад дар ҳамгирию ҳамкорӣ, сулҳу созиш ва дӯстиву ҳамдигарфаҳмии мардуми сайёра нақши муассир дошта бошад.

Эмомалӣ Раҳмон

Ба муносибати фарорасии Наврӯз мардуми мо аз рӯи анъана ва суннатҳои қадима беш аз ҳар вақти дигар даст ба корҳои хайр мезананд.

Эмомалӣ Раҳмон

Фарҳанги Наврӯзи оламафрӯз хислату ҷавҳари инсонсоз дорад.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯзи аҷдодӣ ба мардуми куҳанбунёду соҳибфарҳанги мо дар иҷрои нақшаҳои бунёдкорию созандагӣ имсол низ рӯҳу тавони тоза мебахшад.

Эмомалӣ Раҳмон

**Суханронии Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Ҳангоми таҷлили ҷашни Наврӯз,
22.03.2013, шаҳри Душанбе**

Наврӯз чашни халқу миллатҳои Осӣи Марказӣ ва Шарқи Наздик буда, дар аслу ҷавҳари худ падидаи фаромиллиест.

Эмомалӣ Раҳмон

Тавре ки аз ёдгориҳои Тахти Ҷамшед маълум мегардад, Наврӯз дар қаламрави 23 кишвари онрӯзаи ҷаҳон ҷашн гирифта мешудааст.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз дар гузашта ва ҳам дар замони муосир ҷашни бедории табиат ва ҳамзистии мусолимамомези қавму миллатҳои гуногунро таҷассум месозад.

Эмомалӣ Раҳмон

Фарҳанги Наврӯз дар назди башарият масъулиятҳои ҷиддиеро барои ҳалли мушкилоти сиёсӣ иқтисодӣ ва иҷтимоӣ фарҳангӣ гузоштааст.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз метавонад ба ҳайси барномаи дӯстию баҳамии мардумони ҷаҳон барои ҳалли масоили мубрам ва доғи сайёраи мо истифода шавад.

Эмомалӣ Раҳмон

Фарҳанги Наврӯз моро ҳидоят мекунад, ки дар навбати аввал роҳҳои иртиботиро дар дохили кишварҳоямон барқарор кунем.

Эмомалӣ Раҳмон

Тарғиби фарҳанги Наврӯз метавонад ғоя ва амали Роҳи абрешимро густариш диҳад.

Эмомалӣ Раҳмон

Фарҳанги маърифатпарварии Наврӯз метавонад барои тавсеаи ҳамкориҳо дар бахшҳои мухталиф мусоидат намояд.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз рамзи аст, рамзи навсозӣ ва тоҷикон дар ин маврид мегӯянд: «Соле, ки накӯст, аз баҳораш пайдост».

Эмомалӣ Раҳмон

Суханронии Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон дар таҷлили чорумин чашни ҷаҳонии Наврӯз, 21.03.2013, Туркманистон

Мо аз ҷумлаи он мардумони хушбахте ҳастем, ки ин суннати деринаро бо маъниву мӯҳтавои амиқ ва ҷавҳари фалсафӣю рӯҳи зиндагисозии он ба мерос гирифтаем.

Эмомалӣ Раҳмон

Имрӯз барои мо, тоҷикон, боиси ифтихор аст, ки ин чашни куҳану бостонӣ ва чашни зебои табиат аз тарафи СММ ҳамчун чашни байналмилалӣ эълон шуд. Ин дастоварди

арзишманд натиҷаи азму талоши муштарак ва пайги-
риҳои чандинсолаи Тоҷикистон ва чандин давлатҳои
дӯсту бародар мебошад.

Эмомалӣ Раҳмон

Моро зарур аст, ки дар оянда низ барои эҳё ва таҳкиму
тақвияти ин ҷашни зебои Наврӯз ва ба оламиён ба таври
арзанда муаррифӣ кардани суннату русуми неки он саъю
кӯшиш намоем.

Эмомалӣ Раҳмон

Дар қатъномаи СММ оид ба «Рӯзи байналмилалии
Наврӯз» омадааст, ки давлатҳои аъзои ин созмони муъта-
бар бояд сатҳи огоҳиашонро дар бораи Наврӯз баланд
бардошта, инчунин, бо мақсади интишор ва тарғиби до-
нишҳои марбут ба таърих ва суннатҳои наврӯзӣ ҳамасола
чорабиниҳо баргузор намоянд.

Эмомалӣ Раҳмон
Суҳанронии Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон
дар маросими таҷлили ҷашни
байналмилалии Наврӯз,
25.03.2012, шаҳри Душанбе

Мо аз он ҳам ифтихор дорем, ки дигар мардумони ҳавзаи
фарҳангии наврӯзӣ низ дар ин ҷашни фархунда якдигарро
бо ибораи фараҳбахши «Наврӯз муборак!» табрик
мегӯянд.

Эмомалӣ Раҳмон

Дар сатҳи СММ ба ҳайси чашни ҷаҳонӣ пазируфта шудани Наврӯзи Ачам ҳаргиз тасодуфӣ нест. Ин иқдоми муҳим на фақат дар рушди тамаддуни муосир фоли нек аст, балки гувоҳи он мебошад, ки имрӯз ҷаҳон беш аз ҳар вақти дигар ба арзишҳои олиии маънавию ахлоқии фарҳанги наврӯзӣ ниёз дорад.

Эмомалӣ Раҳмон

Чандин ҳазор сол қабл ниёғони фарзонаи мо ба суннати фарҳангии асос гузоштанд, ки баёнгари пирӯзии нур бар зулмот, некӣ бар бадӣ ва тантанаи покиву садоқат ва тозагиву озодагии инсонӣ мебошад ва он Наврӯзи оламафрӯз аст.

Эмомалӣ Раҳмон

Дар байни ниёғонамон расми хубе роиҷ буд, ки айёми наврӯзӣ хусумату кинаро аз қалбҳо берун меандоختанд ва дасти нотавону дармондагонро мегирифтанд.

Эмомалӣ Раҳмон

Мардум ба истиқболи Наврӯз, ки башорати рӯзи нав ва эҳёи табиату замин аст, манзили қошонаи худро тозаву озода ва кӯчаву хиёбонҳоро бо ниҳолу гулбунҳо обод мекунанд.

Эмомалӣ Раҳмон

Деҳқони ризқофарин дар айёми Наврӯз ба сари замини саховатбахш омада, онро ҷуфт мекард ва ба он тухми умед мепошид. Наврӯз зиндатарин ҷашне дар рӯйи Замин буда,

воқеан ҳам омадани соли навро ба кураи он ва сабзиши
чадиди ҷаҳонро башоратгар аст.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз ҳар сол як бор чун бедорию эҳёи табиат фаро
расида, бо ҳар равияи ғоявию фарҳангие, ки дар тӯли
таърих рӯ ба рӯ шудааст, созгор омадааст ва боз ҳам
зеботару ғанитар гаштааст.

Эмомалӣ Раҳмон

**Суҳанронии Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон
дар ифтитоҳи Конфронси байналмилалӣ Наврӯз,
25.03.2012, шаҳри Душанбе**

Таърих гувоҳ аст, ки Наврӯз ҷавҳари фарҳанги мардуми
ориёиро ташкил намуда, гузаштагонанон онро ҳамчун
оғози соли нав, ҷашни баҳор ва бедории табиат таъбир
кардаанд.

Эмомалӣ Раҳмон

Тибқи андеша ва эътиқоди онон Наврӯз рамзи пирӯзии
нур бар зулмот, адолат бар ҷаҳолат, зебӣ бар зиштӣ, по-
кизагию ободонӣ ва бунёдкорӣ мебошад.

**Эмомалӣ Раҳмон
Суҳанронии Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон дар
таҷлили дуюми ҷаҳонии ҷашни Наврӯз,
27.03.2011, Эрон**

Наврӯз бузургтарин чашни миллии мардуми ориёӣ, оғози соли нави шамсӣ, пайвандгари инсону табиат, мавсими кишту кори баҳорӣ ва аз нигоҳи илмӣ дақиқтарин мизони баробаршавии шабу рӯз аст.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз оини бостонии таровату покӣ, мунодии сулҳу оштӣ ва чашни ҳумоюни байналмилалӣ ва ваҳдату ҳамба-стагии башарият буда, таърихи беш аз чандҳазорсола до-рад ва аз қаъри асрҳои зиёд аз насл ба насл гузашта, то замони мо расидааст.

Эмомалӣ Раҳмон

Гузаштагони тамаддунсозу фарҳангии мо, тоҷикон, аз замонҳои қадим чашни бузурги Наврӯзро бо риояи расму анъанаҳои куҳан таҷлил менамуданд.

Эмомалӣ Раҳмон

**Суҳанронии Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон дар
тантанаи наврӯзӣ дар Боғи миллии «Ваҳдат»,
26.03.2011, ноҳияи Бобочон Ғафуров**

Наврӯз оғози соли нав ва ибтидои тақвими нав мебошад ва чашни баробарии шабу рӯз дарбаргирандаи фалсафаи баробарии инсонҳо дар рӯи замин ба шумор меравад.

Эмомалӣ Раҳмон

Ниёғони арҷманди мо якдигарро ба муносибати фарорасии Наврӯз, як ҷашни аз лиҳози эҳтироми кадрӯ шарафи инсонҳо камназир, шодбош мегуфтанд.

Эмомалӣ Раҳмон

Ҷашни Наврӯз аз замонҳои бостонӣ дар баробари ин, ки ба ривочи заминдорӣ зироаткорӣ ва боғдорӣ ободгарӣ мусоидат намудааст, ҳамчунин, ба инсонҳо чун фарҳанги волои ҳамёрию ҳамкорӣ ва омили муҳими таҳкими сулҳу ваҳдат ва ривочи накуорию хайрхоӣ хизмат кардааст.

Эмомалӣ Раҳмон

Яке аз сабабҳои ҷаҳонишавӣ ва дар байни халқу давлатҳои дигар доман паҳн кардану гиромӣ шудани Наврӯзи Аҷам, бешубҳа, дар ҳамин аст.

Эмомалӣ Раҳмон

Боиси ифтихори мо, мардуми ориёитабор аст, ки СММ дар асоси ташаббуси Тоҷикистон ва бо пуштибонии ҷандин давлатҳои дигар доир ба ҷашни байналмилалӣ эълон намудани Наврӯз қатънома қабул кард.

Эмомалӣ Раҳмон

Яке аз суннатҳои бисёр неку шоистаи Наврӯз он аст, ки одамон ба истиқболи ин ҷашни фархунда натавонанд макони

зисту ашѐи рӯзгор ва сару либоси хешро нав ё тозаву озода мегардонанд, балки қалбу ботини худро аз кинаву адоват ва хушунату бадбинӣ пок месозанд, ҳамдигарро бо чеҳраи кушоду оғӯши пурмеҳр истиқбол мегиранд.

Эмомалӣ Раҳмон

Бо омад-омади Наврӯз, ки айёми умеду орзуҳои наҷиб мебошад, табиат баъди фасли сармо аз нав зинда мешавад, кишоварз ба замин донаи умед мекорад. Хуршеди пурхарорати наврӯзӣ ба хонадон ва қалби ҳар яки мо нуру зиё мебахшад ва дар қалбҳои мо эҳсоси самимии накӯкорӣ ва созандагиро бедор мекунад.

Эмомалӣ Раҳмон

**Паёми табрикии Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба муносибати чашни Наврӯз,
21.03.2011, шаҳри Душанбе**

Наврӯз, баёнгари рӯзи тоза, зиндагии навин ва эҳёи табиат баъд аз сардии зимистон мебошад.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз, ба чуз ин ки баёнгари рӯзи тоза мебошад, ифодаи паёми суруровар аз рӯҳи тоза, нафаси гарми табиат, эҳёи эҳсоси ишқу муҳаббат ба зиндагии тоза аст.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз бо нури гарму равшани хуршеди баҳорӣ, насими
форам ва фараҳбахши навозишгар, садои найи чӯпон ва
суруди кишоварз, ханда ва бозиҳои дилангези кӯдакони
маъсум ба ҳар хона, ба ҳар кӯю деҳ ва касабаву шаҳр мавҷ
мезанад, болу пар мекашад, зиндагиро гуворотар месозад.

Эмомалӣ Раҳмон

Бунёдгузори адабиёти форсӣ Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ, ки
зодгоҳ ва оромгоҳи ӯ Тоҷикистон буда, вале падари
адабиёти ҳамаи форсизабонон аст, Наврӯзу баҳори ноза-
нини Хуросонро борҳо хеле нуктасанҷона васф кардааст.

Эмомалӣ Раҳмон

Фирдавсии бузург муҳаббати хешро нисбат ба ин суннати
ҷовидонаи миллат ба дараҷае боло бурда буд, ки дар
«Шоҳнома»-и безаволи худ аз забони як қаҳрамонаш ба
номи Наврӯз савганд ёд кардааст.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз таърихи беш аз шашҳазорсола дорад, ки гувоҳи аз
ҷониби мардумони мо бо камоли эҳтирому эҳтиёт то за-
мони мо расондани ин ҷашни зебои ниёгон аст.

Эмомалӣ Раҳмон

Аз маълумоти Абӯрайҳони Берунӣ дар «Осор-ул-боқия»
бармеояд, ки Наврӯз на танҳо ҷашни оғози соли хуршедӣ,
балки оғози соли иқтисодию молиётӣ низ будааст.

Эмомалӣ Раҳмон

Бори дигар ин асл собит мегардад, ки Наврӯз ва чашнҳои воқеан миллию инсондӯстона баҳаморандаи мардумони мо ва созандаи пулҳои маънавии дӯстӣ ва ҳамкорӣ мебошанд.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз имрӯз низ пайвандгари халқҳо ва фарҳангҳост.

Эмомалӣ Раҳмон

Суханронии Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон дар тантанаҳои байналмилалӣ наврӯзии шаҳри Теҳрон, 27.03.2010, Эрон

Наврӯзи Аҷамро дар тӯли асрҳои халқияту миллатҳои гуногун бо самимият ва меҳру муҳаббати хосса чашн мегиранд, ки ин аз арзиши умумибашарӣ ва асолати тамаддуносоии он башорат медиҳад.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз барои боз ҳам мустаҳкам гардидани робитаҳои неки ҳамҷаворӣ, дӯстӣ ва ҳамдигарфаҳмии халқҳои Осиёи Марказӣ ва ҷаҳон мусоидат мекунад.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯзи бостонӣ сароғози таърихи пурғановати мо буда, ҳамчун суннати пурарзиш ба фарҳангу тамаддуни милли ва тору пуди зиндагии на танҳо мардуми тоҷику форс, балки кулли халқҳои минтақаи Осиёи Марказӣ ва берун аз он омезиш ёфтааст.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз чун рамзи пайванди азалии инсон бо табиат дар шабу рӯзҳои эътидоли баҳориву иваз шудани сол фаро мерасад ва бо расидани он рӯзгори кӯҳан зиндагиро аз сар мегирад, табиату ҳастӣ раҳти нав ба тан мекунад ва дар рӯҳу ҷони одамон гардише падида меояд.

Эмомалӣ Раҳмон

Иди Наврӯзро, ки бо фарорасии он гармии ҷонбахши баҳорӣ оғоз меёбад, ҷашни шукӯҳи табиат ва овони эҳёи он гуфтаанд.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз давраест, ки Замин ба меҳвари Хуршед баромада, рӯзу шаб баробар мешавад ва кулли инсон мавҷудотро рӯҳу равони тоза бахшида, ба ояндаи нек, рӯзгори обод ва пешрафту созандагӣ ҳидоят мекунад.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз иди зебои ниёғони мо, ки дар ҳама даври замонҳо аз ҷумлаи бузургтарин ҷашнҳои муқаддаси миллӣ ва оӣ-ини зиндагисозии мардум ба ҳисоб меравад, ҳамчун рамзи қорҳои баҳорӣ ва ғайзу барақати сол, пеш аз ҳама ба кишоварзон нерӯву илҳами тоза ато мекунад.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз бо нақши созандаи хеш ба шудгор ва киштуқори замин, пошидани донаи умед, шинонидани ниҳол ва гулу

гулбуттаҳо, хуллас оғози ҳамаи корҳои мавсими баҳор хидоят менамояд.

Эмомалӣ Раҳмон

Халқи тоҷик ин иди азизу мӯътабар ва муқаддаси ниёгонро бо хурсандиву арҷгузорию беандоза таҷлил карда, бехтарин орзуву ормонҳои худро бо Наврӯзи хучастапай пайванд медонад.

Эмомалӣ Раҳмон

Ҳамаи оинҳои ибратомӯзи наврӯзӣ, ки моҳиятан сарчашмаи бузургии ахлоқию тарбиявӣ ва бунёдкориву созандагӣ мебошанд, имрӯз низ барои ҳар фарди огоҳу солимфикр чун манбаи умеду ормонҳои наҷибу созанда ва василаи худшиносиву ҷаҳоншиносӣ хизмат мекунанд.

Эмомалӣ Раҳмон

Бигзор Наврӯзи хучастапай дӯстию ҳамгироии халқҳову кишварҳои оламро боз ҳам пайдору бобақо гардонад!

Эмомалӣ Раҳмон

**Иштирок дар тантанаҳои наврӯзии шаҳри Душанбе,
21.03.2010 12:00, шаҳри Душанбе**

Ҳамадуни халқи мо бо Наврӯз оғоз мегардад, яъне Наврӯз оғозгоҳи мардуми фарҳангии мо буда, аз давраҳои бостон то имрӯз бо бехтарин арзишҳои худ ба зиндагии мо рангу таровати хоса мебахшад.

Эмомалӣ Раҳмон

Пайдоиши Наврӯз ба замони Чамшед марбут буда, аз замони хеле қадим то ба имрӯз ҳамчун рӯзи хучаста, пешони сол ва чашни шодию нишот таҷлил мегардад.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз барои миллати тоҷик китоби сарнавишт буда, ниёғони мо ҳатто дар даврони мушкилтарини таърихӣ ин чашни муқаддас ва хучастаи худро ҳимоят мекарданд ва бо Наврӯз дубора зинда мешуданд.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз ҳамчун ҷавҳари тобнок ва нишонаи ҷовидонаи тамаддуни халқи тоҷик ҳамеша нигоҳдорандаи мардум, забон, расму ойин, фарҳангу таърих ва ниҳоят Ватан будааст.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз барои мардуми мо чашни ниҳоят муборак буда, дар моҳи Фарвардин, ки маънои пок, озода, кудсӣ ва муқаддасро дорад, таҷлил мегардад.

Эмомалӣ Раҳмон

Мо имрӯз ба шарофати Истиқлолияти давлатӣ Наврӯзро ҳамчун ифодагари ормонҳои миллии мардуми тоҷик бо самимият ва шаҳомат таҷлил мекунем ва рӯзи озодаи онро дар вучуди худ дубора эҳсос менамоем.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз дар давоми таърихи чандинҳазорсолаи хеш ҳамчун рамзи безаволи тамаддуни ориёӣ бо мазмуну мухтавои зиндагисози худ то имрӯз бо номҳои иди рӯзи нав, оғози сари сол, эҳёи табиат ва бедории замин аз канораҳои Варорӯд то Халиҷи Форс чашн гирифта мешавад.

Эмомалӣ Раҳмон
**Суҳанрони Президентии Ҷумҳурии Тоҷикистон ба
муносибати иди Наврӯз,
21.03.2009, шаҳри Душанбе**

Наврӯз сазовор ва шоистагии ҳама гуна хушҳолию шодиро дорад, чунки бузургони гузаштаи мо дар ин маврид гуфтаанд: «Ҳар кас, ки талаби Наврӯз кунад, ба хуррамию ободӣ ва шодиву нишот бирасад».

Эмомалӣ Раҳмон

Тамоми мардуми Тоҷикистони азизамонро бо чашни Наврӯзи муборакқадам ва хучастапай аз тахти дил самимона табрику шодбош мегӯям.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз таърихи бедор ва дар айни замон нишонаи равшани бедории таърихи миллати мо мебошад, ки аз замони Ҷамшед шурӯъ мегардад.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз – нахустин рӯзи фарвардин, аз қаъри ҳазорсолаҳо бо ойину суннатҳои неку писандидааш ҳамчун ёдгори ҷовидонаи ниёғони ориёиамон то рӯзгори мо расидааст.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз дар баробари ин, ки оғози эҳёи табиат, айёми эътидоли баҳорӣ, рӯзи фарорасии соли нав ва оғози корҳои кишоварзӣ мебошад, инчунин, масъалаҳои маърифатӣю фалсафӣ, ҷаҳоншиносӣ, арзишҳои волои ахлоқӣ, покию порсӣ, некию накӯкорӣ ва адлу ростиро низ дарбар мегирад.

Эмомалӣ Раҳмон

Ҷавҳар ва ҳикмати Наврӯз ифодагари ормонҳои муқаддас ва неки миллӣ, аз қабилӣ эҳсоси гарми муҳаббат ба марзу буми аҷдодӣ, ҳудогоҳиву худшиносӣ ва ватандориву ватанпарастии мардуми мо мебошад.

Эмомалӣ Раҳмон

Ва мо аз ҷумлаи миллату мардумони хушбахте ҳастем, ки ин суннати деринаро бо маъниву мӯҳтавои амиқ ва ҷавҳари фалсафӣю рӯҳи зиндагисозӣ он ба мерос гирифтаем.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз шояд муҳимтарин ҷашнест, ки бо вучуди мушкilotу монеаҳои зиёди дар давоми асрҳо дар сари роҳи он эҷодшуда тамоми зебоию хубиҳои он ба шарофати гузаш-

тағони фарҳангдӯстамон то замони мо ҳифз шуда, ба ёд-гор мондаанд.

Эмомалӣ Раҳмон

Ниёғони хирадманди мо расму оинҳои наврӯзиро, ки аз баробар шудани шабу рӯз ва эҳёи табиат оғоз меёбанд, ба хотири бузургдошти робитаи инсонӣ созанда ва табиати зинда, инчунин арҷгузорӣ ба ғояҳои инсонпарваронаи миллӣ ва умумибашарӣ ҳифз кардаанд.

Эмомалӣ Раҳмон

Маросими баргузории ҷашни Наврӯз ва ба ҳузур пазируфтани намояндагони қавму миллатҳои гуногун дар деворнигораҳои Тахти Ҷамшеди Эрон то имрӯз побарҷо буда, намунаи олии инсондӯстии ниёғони хирадманд ва фарҳангпарвари мо мебошад.

Эмомалӣ Раҳмон

Дар гузашта маросими суннатҳои Наврӯз шаш рӯз идома ёфта, аз ду қисм, яъне Наврӯзи Хурдак ва Наврӯзи Бузург иборат будааст.

Эмомалӣ Раҳмон

Суҳанронии Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон дар ҷашни Наврӯз

21.03.2008, шаҳри Хучанд

Наврӯз яке аз оинҳои бостонии ниёғони тамаддунпарвар ва соҳибфарҳанги мо аст, ки аз фаро расидани соли нави хуршедӣ ва навбахори зебову хучастапай мужда медиҳад.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз пайки шодмонӣ ва шодкомӣ рамзи офариниши ҷаҳон, осмону ситорагон, гулу гиёҳ ва муҳимтар аз ҳама мавҷудияти инсон буда, ба зиндагӣ оғози нав ва нақҳати тоза мебахшад.

Эмомалӣ Раҳмон

Дар гузашта тоҷикон ба ҷашни Наврӯз даҳ рӯз пештар омодагӣ медиданд ва Рӯзи навро бо шодию фараҳ дар хонахою наврӯзгоҳҳо пешвоз мегирифтанд.

Эмомалӣ Раҳмон

Ҳоло низ бо фаро расидани фасли баҳор ҳар як хонадони кишвари мо иди Наврӯзро бо расму оинҳои суннатии аҷдодӣ истиқбол мегиранд ва азизу гиромӣ медоранд.

Эмомалӣ Раҳмон

Маросими таҷлили ҷашни Наврӯзи Аҷам шукӯҳу ҷалоли оини наврӯзӣ, посдории ганҷинаи пураарзиши фарҳангӣ ва сароғози моҳи фарвардинро боз ҳам афзун менамояд.

Эмомалӣ Раҳмон

Ҷашни Наврӯзро ба тамоми мардуми саодатманду соҳибфарҳанги Тоҷикистон табрик гуфта, ба ҳар хонадони кишварамон иқболи нек, рӯзгори осуда ва файзу баракати наврӯзӣ таманно дорам.

Эмомалӣ Раҳмон

Миллати куҳанбунёд ва фарҳангсолори тоҷик Наврӯзро ханӯз аз замони давлатдории Ҷамшед истиқбол намуда, бо вучуди нобарориҳо ва истилои фоҷиабору харобкоронаи аҷнабиён дар ҳама давру замонҳо бо ифтихори беандоза ва шукӯҳу ҷалол ҷашн мегирифт.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз дар замони Пешдодиён, Каёнӣён, Сосониён ва Сомониён мақоми умумимиллӣ касб карда, бо арзишҳои волояш ба муттаҳидсозии халқҳои ориёинаҷод ва устувор намудани пояҳои давлатдории ниёгонамон мусоидат намудааст.

Эмомалӣ Раҳмон

Мардуми сарбаланди мо дар айёми Наврӯз бо меҳру шафқат ба якдигар оғӯш мекушоянд, беморону ранҷурон ва пирони барнодилро зиёрат менамоянд, ба ятимону бепарасторон кӯмак мерасонанд ва амалҳои неку писандидаро вазифаи муқаддас ва қарзи инсонии ҳеш мешуморанд.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз рамзи рӯзи нав, ибтидои соли нав, қосиди баҳор, мабдаи ҳаёт, эҳёи табиат ва иқдому амалҳои нави ободонию тозақориҳо мебошад.

Эмомалӣ Раҳмон

Бигзор, Ҷашни Наврӯзи Бузург ба ҳар кадоми шумо тандурустиву хушбахтӣ, рӯзгори ободу осуда, иқболи неку толеи баланд ва дастурхони пурфайзу баракат ато намояд.

Эмомалӣ Раҳмон

Паёми табрикии Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба
муносибати Наврӯз,
22.03.2007, шаҳри Турсунзода

Наврӯз аз замони пайдоиш то имрӯз, молмоли зебоию накуй буда, бузург доштани инсону табиат ва сифатҳои эҳёгарӣ ҷузъи ҷудонапазири он будааст. Бинобар ин, фасли баҳорро арӯси сол ва Наврӯзро зебу ҷалоли он гуфтаанд.

Эмомалӣ Раҳмон

Аҷдоди мо дар ҷашни Наврӯз нахуст оташ меафрӯхтанд, зеро он нишонаи ҳаёт ва рамзи офтоби оламафрӯз аст. Бо фурузон кардани оташ дилу нияти худро равшанӣ мебахшиданд ва рӯзгорашонро бо ростию накукорӣ, сулҳу сафо, озодагию зебоипарастӣ ва инсондӯстию созандагӣ орошта медуштанд.

Эмомалӣ Раҳмон

Онҳо Наврӯзро ҳамчун муждаи аввалин баҳори хучастапай, эҳёи табиат, бедоршавии замин ва оғози киштукористикбол мегирифтанд ва гиромӣ медуштанд. Ин амал пеш аз ҳама шӯълаи меҳру муҳаббатро дар дил мепарварад ва ғубори кинаву кудуратро аз байн мебарад.

Эмомалӣ Раҳмон

Ёди гузаштагон, эҳтироми бузургсолон, авфи гуноҳ, тозаву озода кардани хона ва ашёи рӯзгор, ободонӣ, пошидани тухми умед ба замин, шинондани ниҳол, зиёрати пирон-

ни барнодил, ранчурону беморон, хайру саховат аз чумлаи анъанаҳои неки Наврӯз мебошанд.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз на танҳо ҷашни баҳор, балки тарғибгари беҳтарин суннатҳои воло, фарҳанги барҷастаи инсонӣ ва саршори ормонҳои начиби башардӯстӣ мебошад.

Эмомалӣ Раҳмон

**Суханронии Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон дар
маросими ҷашни Наврӯз,
21.03.2007, шаҳри Душанбе**

Ҷашни Наврӯз яке аз қадимтарин ва муқаддастарин оинҳои ниёгони мо аст, ки бо фарорасиаш аз омадани фасли зебои баҳор ва оғози Соли нави аҷдодӣ мужда мерасонад.

Эмомалӣ Раҳмон

Ин мужда рамзи офариниши ҳаёт, эҳёи табиат ва оғози тозаии зиндагӣ буда, ҳамзамон чун суннати қадимаи ниёгонии ориёии мо маънои пирӯзии нур бар зулмат ва тантанаву некӣ бар бадиро ифода месозад.

Эмомалӣ Раҳмон

Бо омадани Наврӯз ҳар як хонадони кишвари мо аз шодиву фараҳ лабрез мегардад ва паёми сабзи ошноӣ хурду калонро дар наврӯзгоҳҳои идона сарчамъ месозад.

Эмомалӣ Раҳмон

Ба ҳамаи шумо ва тамоми мардуми Тоҷикистон Наврӯзи Ачамро самимона табрик гуфта, бароятон бахту саодат, хонаи обод, зиндагии осуда ва сарсабзию комёбиҳо орзу менамоем.

Эмомалӣ Раҳмон

Асолати иҷтимоию ахлоқии Наврӯз хеле бузург буда, нишонаи пешрафти тафаккури созандаву бунёдкоронаи халқ мебошад. Наврӯз рамзи рӯзи нав, ибтидои соли нав ва икдому амалҳои нави ободонию тозақорихост.

Эмомалӣ Раҳмон

Тоҷикистон сарзамини хуршедӣ ва як гӯшаи бихишти рӯи замин аст, ки бо қадами мубораки Наврӯз табиат ба гулистон табдил ёфта, бо чомаи сабзи худ ба мо зиндагии хуш ва нуру сафоро ҳада меорад.

Эмомалӣ Раҳмон

Рамзи нахустини оини Наврӯз нур ва равшании офтоб буда, аз дурахши он гулбаргҳои лола шукуфон мегардад ва мардуми мо низ онро иди "Гули сурх" номидаанд.

Эмомалӣ Раҳмон

Тоҷикон аз қадим ҳамчун мардуми хирадпешаву фарҳангофарин шӯҳрат пайдо кардаанд. Боиси ифтихор аст, ки расму оини наврӯзӣ низ бо мурури замон аз ҷониби мардуми сарзаминҳои ҳамҷавор эътироф ва қабул гардидааст.

Эмомалӣ Раҳмон
Табрикоти Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба
муносибати чашни Наврӯз,
21.03.2006, шаҳри Душанбе

Наврӯз, ки як чашни хеле табиист, на танҳо ба дили мардумони ориёӣ, балки ба қалби халку миллатҳои дигар ҳам ба таври ҷовидонӣ маскан гирифтааст. Ин яке аз далелҳои равшани нақши тамаддунсозии миллати куҳанбунёд ва фарҳангии мост.

Эмомалӣ Раҳмон

Анъана ва суннатҳои неки Наврӯзӣ дар давоми умри чандинҳазорсолаи худ аз имтиҳонҳои шадиди таърих гузаштаанд ва ҳамчунон пуршукӯҳу шоиста ва некӯ то ба даврони мо омада расидаанд.

Эмомалӣ Раҳмон

Миллати тоҷик чашни Наврӯзро ба монанди забони модарии худ некӯ нигоҳ дошт.

Эмомалӣ Раҳмон

Мардуми мо чун анъана ба истиқболи Наврӯз манзилу кошоно ва кӯчаву маҳалли зисти худро тозаву обод мекунад, зеро ғайзу баракат дар ҷое мерезаду мемонад, ки покзағӣ ва ободӣ бошад.

Эмомалӣ Раҳмон

Аз қадим расм шудааст, ки адибон, ровиён, паҳлавонон ва хунармандону пазандаҳо хунари худро дар сайргохҳо ва

озмунҳои наврӯзи намоиш медиҳанд, зеро пирӯзи дар Наврӯз ифтихори бузург ба шумор меравад.

Эмомалӣ Раҳмон

Мардум дар айёми Наврӯз кинаҳоро аз дилҳо берун месозад, то чойи онҳоро шафқату меҳрубонӣ бигиранд, ба дармондагону нодорон дасти ёрӣ дароз мекунанд, то дар ғаму андӯҳ набошанд ва Наврӯзро ба хурсандӣ истиқбол намоянд.

Эмомалӣ Раҳмон

Ин иди некиву покизагӣ аз рӯи эътиқоди ниёгон ба дастурхони ҳар хонадон файзу баракат оварда, ризку рӯзи пиру барноро меафзояд ва ба кишоварзон кушоиши қору ҳосили фаровон мебахшад.

Эмомалӣ Раҳмон

Мардуми мо Наврӯзро дар давоми асрҳои дароз чун муждаи эҳёи табиат, бедории замин ва коштани нахустин донаҳои умед ба он азизу гиромӣ медоранд ва онро бо дуои хайру орзуҳои нек ва нақшаҳои ободгарӣ созандагӣ ҷашн мегиранд.

Эмомалӣ Раҳмон

Умед дорем, ки Наврӯз низ бо қадами мубораки худ ба мардуми куҳанбунёд, бофарҳанг ва заҳматдӯсти тоҷик дар роҳи талошҳои созандаву бунёдкорӣ ва марҳилаи ободонии кишвари соҳибистиклол ва миллати тамаддунсозамон муждаҳои тоза меорад.

Эмомалӣ Раҳмон

**Паёми табрикии Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба
муносибати фарорасии Наврӯз,
20.03.2003, шаҳри Душанбе**

Наврӯз яке аз маҳбубтарин чашнҳои таърихӣ ва фарҳангии миллати тоҷик буда, ҳамчун рамзи офариниши ҳаёт, оғози тозаи зиндагӣ аз замони хеле қалим то ба имрӯз расидааст.

Эмомалӣ Раҳмон

Ҳанӯз дар айёми сулолаи Пешдодиён, ки донишмандон ибтидои ба майдони таърих воридшавии онҳоро ба ҳазорсолаи панҷуми пеш аз милод нисбат медиҳанд, Наврӯз чашн гирифта мешуд.

Эмомалӣ Раҳмон

Сулолаҳои дигари аҷлоди мо, Каёнӣён, Ашкониён, Кушониён, Ҳайтолиён ва Сосониён, Наврӯзро на танҳо ботантана таҷлил мекарданд, балки ба он тадричан арзишҳои нав ворид менамуданд.

Эмомалӣ Раҳмон

Аҳамияти иҷтимоию ахлоқӣ ва фарҳангии маънавии Наврӯз хеле бузург аст. Онро танҳо воситаи фароғату истироҳат ё худ шодиву сурур пиндоштан раво нест.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз нишонаи пешрафти тафаккури созандаву бунёд-коронаи халқ, мизони ҳаракати сайёраҳо, вуруди соли нави мардуми ориёинаҷод мебошад.

Эмомалӣ Раҳмон

Дар ҳамаи даври замон фарорасии Наврӯзро ҳамчун эҳёи нуру зиё ва файзу баракат бесаброна интизорӣ мекашиданд.

Эмомалӣ Раҳмон

Дар айёми Наврӯз кинаю адоватро аз худ дур кардану бахшидани гуноҳи якдигар, кушодани оғӯши дӯстию рафоқат ба фарзу суннати ҳамешагии мардум табдил ёфтааст.

Эмомалӣ Раҳмон

Дар чашни Наврӯз ба дидори пирону барҷомондагон расидану гирифтани дуои хайри онҳо, обод кардани харобаю вайронаҳо, ки шиори ҳаррӯзаи зиндагии ниёгонамон буданд, дар айёми мо аҳамияти хос пайдо кардаанд.

Эмомалӣ Раҳмон

Бузургтарин ҳикмати гузаштагони некноми мо «гуфтори нек, рафтори нек ва пиндори нек» мебошад, ки имрӯз ҳам дастури амали ҳар фарди ватандору бофарҳанг ва баору номуси тоҷик бояд бошад.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз дар сиришти ҳар шахс ахлоқи ҳамидаю меҳру садоқат ва покизагии рафтору кирдор мепарварад, дар баробари ободиву файзу баракати ҳар хонавода ба пешрафти нерӯмандии кишвар мусоидат менамояд.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз ҳамчун чашни эҳёи табиат на танҳо рафтору гуфтор ва пиндори нек, балки покизагии муҳити зист ва истифодаи оқилонаи обу заминро талқин мекунад.

Эмомалӣ Раҳмон

Наврӯз сарчашмаи гаронбаҳои маънавӣ ва воситаи муҳими сарчамъ намудани ҳамаи сокинони кишвар, ҳидоятгари аҳли ҷомеа ба сӯйи зиндагии оромӣ осуда ва пурфайзу бобарор мебошад.

Эмомалӣ Раҳмон

**Табрикоти телевизионии Президенти Ҷумҳурии
Тоҷикистон ба муносибати иди Наврӯз,
20.03.2000, шаҳри Душанбе**